

**Europeiska
regionkommittén**

AVSLUTANDE AV WEBBINARIET

En agenda för landsbygdsområden efter covid-19-krisen behövs snarast

27 NOVEMBER 2020, 9:00-13:15

Bästa ledamöter av Europaparlamentet,

bästa vice ordförande i Europeiska kommissionen,

bästa kollegor,

bästa deltagare!

Jag är mycket glad över att få avrunda detta gemensamma möte med den tvärpolitiska gruppen Rumra & Smarta byar, som anordnades med stöd av Euromontana och den internationella sammanslutningen Rurality-Environment-Development (lantlighet/miljö/utveckling), våra partner i sammanhållningsalliansen.

Jag välkomnar för min del det utmärkta samarbetet mellan Europeiska regionkommittén och Europaparlamentet i frågor som rör landsbygdsområden, bergsområden och glesbygden.

Tack vare de kraftfulla åtgärderna från den tvärpolitiska gruppen Rumra & Smarta byar har vi fått Europaparlamentets stöd när vi uppmanar Europeiska kommissionen att ta fram en europeisk landsbygdsagenda, eftersom det redan finns en agenda för städer.

Och det rör på sig!

Jag är glad över att Frankrike och Katalonien redan har lanserat sina landsbygdsprogram.

Den nya kommissionen har blivit ombedd att ta fram en ny långsiktig vision för landsbygdsområden för att säkerställa att deras behov uppmärksammas särskilt i de nationella strategiska planerna inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken. Ana Suica har nyligen bekräftat kommissionens ambitioner när det gäller denna långsiktiga strategi.

Detta är ytterligare ett steg i rätt riktning.

Landsbygdsområden och randområden uppmärksammas nu på nytt i Europa och runt om i världen, eftersom den territoriella splittringen ökar trots framgångarna med sammanhållningspolitiken och EU:s övriga investeringspolitik. Även om ojämlikheten mellan EU:s medlemsstater och regioner tenderar att minska tack vare denna politik så har de inomregionala skillnaderna tvärtom en benägenhet att öka, vilket skapar det som Espon kallar "inre periferier" och som jag mer enkelt vill benämna "eftersatta områden". Dessa områden är i allmänhet åtskilda från sina funktionella regioner genom dålig ekonomisk samverkan, bristande eller obefintlig

transportinfrastruktur och svag tillgång till offentliga tjänster av god kvalitet. De drabbas av de negativa följderna av globaliseringen utan att kunna dra nytta av dess fördelar.

Utöver de problem som redan nämnts är en av de största utmaningarna i dessa områden avfolkningen, vilket hänger ihop med bristen på attraktionskraft.

Det som är nytt är att denna klyfta mellan olika områden underblåser en starkare politisk reaktion än tidigare, särskilt i form av antisystemrörelser eller populism som växer fram i de flesta av EU:s medlemsstater. Detta har kallats "missnöjets geografi".

Mina damer och herrar!

Inför denna tuffa verklighet krävs ett politiskt val:

- **Antingen kan vi låta marknadskrafterna sköta sig själva och vi kan fortsätta att följa den nuvarande tätbebyggelselogiken, särskilt i storstadsområdena.**
- **Eller också kan vi bestämma oss för att ta hänsyn till dessa ojämlikheter i utvecklingen genom att ta fram alternativa och innovativa lösningar.**

Inom Europeiska regionkommittén förespråkar vi med kraft det andra alternativet.

Det ankommer inte bara på Bryssel att lyfta fram lösningar. De kommer i första hand att växa fram ur regionernas sakkunskap, förutsatt att Europeiska unionen och dess medlemsstater ger dem egenmakt. Tanken har inte varit att stärka regionernas och städernas makt som en principfråga. Tvärtom är syftet att informera Europeiska unionen om att den måste förlita sig på sina regioner och att de förväntade resultaten inte kommer att uppnås ifall unionen inte ger dessa områden tillräckliga resurser för att utveckla sin egen politik och sina egna experiment.

Det är mot denna bakgrund som Europeiska regionkommittén har gjort allt den kan för att påverka de budgetmässiga och politiska val som EU-institutionerna gör just nu.

Det vore lönlöst att kommissionen antar en ny långsiktig vision för landsbygdsområden om EU inte ges nödvändiga verktyg för genomförandet, nämligen en förstärkt budget för landsbygdspolitiken och en handlingsplan. Som vår föredragande Enda Stenson har understrukt bör den nya långsiktiga visionen för landsbygdsområdena konkretiseras politiskt i form av en landsbygdsagenda. Landsbygdsagendan bör innehålla en uppsättning integrerade strategier som ger landsbygdssamhällen möjlighet och makt att omvandla utmaningar till fördelar.

I detta sammanhang har kommittén lyckats påverka parlamentet på ett antal viktiga punkter för att bättre kunna ta hänsyn till behoven i de regioner som "hamnat på efterkälken" i EU:s politik. Jag skulle vilja nämna tre av dem här.

- För det första att stärka de territoriella strategierna i sammanhållningspolitiken och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Att inkludera ett femte tematiskt mål – den territoriella strategin – i den tematiska koncentrationen i sammanhållningspolitiken är ett viktigt steg framåt, särskilt när det gäller att främja samarbete mellan stads- och landsbygdsområden. Det gör det möjligt att återanknyta de eftersatta områdena och göra dem mer dynamiska.
- För det andra bekräftar de förordningar som parlamentet har röstat om att större hänsyn bör tas till områden med permanenta naturbetingade handikapp – i synnerhet genom att ta större hänsyn till avfolkning – som ett kriterium för tilldelning av sammanhållningspolitiska medel.
- Slutligen bör regionerna ges en större roll i genomförandet av de strategiska planerna för den nya gemensamma jordbrukspolitiken. Denna modell för decentraliserad hantering fanns ursprungligen inte med, men Europaparlamentet följde slutligen kommitténs rekommendationer. Denna typ av förvaltning, som ligger så nära fältet som möjligt, säkerställer att man bättre beaktar problem i vissa områden som riskerar att hamna på efterkälken.

Dessa framsteg är naturligtvis positiva. Vi har dock ännu inte kommit halvvägs. Nu gäller det att övertyga medlemsstaterna. Uppslutningen av Europaparlamentsledamöter, landsbygdsorganisationernas närvaro i dag och den växande betydelsen av #CohesionAlliance – alliansen för sammanhållning – är viktiga tillgångar för oss. Vi måste därför fortsätta att driva på medlemsstaterna och uppmana dem att föreslå tillräckliga resurser och innovativ politik för att ta itu med de specifika problemen i landsbygdsområden, bergsområden och glesbygden.

Territoriell utveckling är nyckeln till att återupprätta förtroendet mellan européerna och deras union. För att uppnå de resultat vi eftersträvar måste vi anknyta alla våra politikområden utöver den gemensamma jordbrukspolitiken och sammanhållningspolitiken.

Tack för er uppmärksamhet.
